

per tornar a Les Coves. Ja quasi havíem arribat dalt a la muntanya quan el barranc es va acabar i teníem de pujar pel recte uns dos o tres-cents metres i això va ser la "puntilla", ja que després de tanta pedra i roca aquella pendent tant forta es feia insuperable, jo i algun altre ja feiem aigües, però Juan José ens va dir que de dalt de la muntanya ja veuríem Morella, l'objectiu, i allò ens va animar per fer l'últim esforç, i a les 11 h. del matí vam albirar la ciutat... però no sabíem que hi mancaven encara més de dues hores per arribar-hi i el cansament era ja molt important. A més a més a mi em van eixir unes durícies als talons que em feien caminar de puntetes. Les cares de tots començaren a mostrar l'esgotament, alguns per no dormir en tota la nit des de que van eixir de Les Coves, però era l'últim esforç i teníem d'arribar com fora. Les distàncies entre nosaltres començaven a fer-se més grans -del primer a l'últim que quasi sempre era jo o el Vicenç acompanyats per algun jove

que ens animava, era de més de 100 mts- sempre encapçalats pel "jefe" que no minvava de ritme, així que en un atac d'impotència corajuda vaig començar a córrer i els vaig alçar a tots per vore si baixaven el ritme, però Carmelo em va tornar a passar davant i a la mateixa marxa i sense parar cap a Morella.

Quan vam arribar a creuar-nos amb la carretera vam decidir descansar 5 minuts, jo em vaig canviar els calcetins i em vaig posar unes proteccions als talons ja que no podia de mal que en feien, a més l'esgotament es va notar quan assegués unes pedres i a l'anar a alçar-nos alguns no podien i feien: ...uil...uil! d'engarrotats que estàvem.

A una hora de Morella. Últim descanset.

Vicens, abans del... uil... uil... uil

Vam continuar i a les 13 h., quan ja quasi havíem arribat, vam veure als primers covarxins que ens esperaven pel camí que tenien d'entrar a Morella: Angelines, César, Rosa i Rosaura, que havien pujat seguint els ciclistes i ja feia més d'una hora que havien arribat.

Els tres mes vells.

Açò ens va fer canviar de cara ja que per fi estàvem a 300 metres del termini del recorregut. Vam beure un traquet d'aigua i vam continuar fins el punt final: el restaurant "El Cazador" on teníem de dinar, eren les 13'15 h. i havíem empleat 14'15 h. des de Les Coves fins Morella.

Només vam arribar, quasi tots els que havien pujat en bici i els acompanyants estaven en la piscina i vam decidir, abans de dinar, prendre el bany i dutxar-nos, ara bé, així com alguns encara tenien força de pujar en bicicleta com Donís i Juanito el Serro, els demés vam decidir que si ens portaven en cotxe aniríem i aixina va ser.

Quan vam arribar a la piscina ens estaven esperant tots els ciclis-